

Dodir

Dodir. To je tako jednostavno. Zagrliti nekoga nekomu mnogo znači. Zašto je nekima tako teško zagrliti nekoga, uhvatiti nekoga za ruku...? To je tako jednostavno. Pa, barem sam tako mislila...

Kroz godine sam shvatila. Ne moraš dotaknuti nekoga rukom. Možeš nekoga dotaknuti i riječima. „Pozdrav! Kako si?“ puno znači. Nekima to uljepša dan. Kada sam tužna, ljuta, nervozna, shvativ koliko se zapravo teško povjeriti nekomu. U takvim trenutcima samo želim nekoga da me zagrli i utješi. Kada netko ispruži svoju ruku i stavi mi ju na rame, to mi puno znači. U toj ruci vidim utjehu. Dodir mi puno znači. Od svih ljudi koji me tješe dodirom, dodir moje majke najbolji je. Onaj osjećaj kada se ispruži i povuče me u čvrsti zagrljaj koji može otjerati svaki problem, svaku nelagodu, svaku suzu s obraza.

Neki ljudi ne vole nikakve dodire, to je u redu. Dodir puno znači. Dovoljno je nekome staviti ruku na rame i pitati ga je li dobro. Dodir je lijek za tugu i strah. Dodir je sve što nekomu treba.

Tena Moslavac, 6. b

Vesna Parun, *Molitva*